

NATURARA BIDAIA

Kafetxo bat hartzen ari ziren lau lagun, Maider, Amaia, Peio eta Aitor, El salvadoreren oporrak pasatzea erabaki zuten. Orain dela sei hilabete, bere laguna Antxon, joan zen hara bolondres.

Betidanik oso zaila izan da denak ados jartzea. Hala eta guztiz ere, aldi honetan itxuraz, lortu zuen. Hegazkina hartzeko eta bidaitzeko, bakoitzak bazuen bere iritzia.

Peiorentzat bere lehengo bidaia zen, hura inoiz atera zen Euskal Herritik, eta xehetasun guztiek kezkatzen zituen. Hark bidaia agenzia batekin prestatu nahi zuen.

Aitizitik, Aitorentzat desberdin samarra zen. Berak hippien modura joan nahi zuen, motxilero bezala, leku merkeagoetan egoten eta lo egiten.

Amaia eta Maider ere, Peioren alde jarri ziren. Amaia oso "pijoo" zelako eta Maiderri erotasuna asko gustatzen zitzaion eta.

Azkenean, Antxonen iritzia kasu egin, joan eta han bidaia antolatzea erabaki zuten.

Hegazkina hartu zuten, hiru transbordo egingo zituen, azkena Houstonen. Houston iritsi zirenean hurrengo hegazkina San Salvadorera ezin zuten hartu, geratu ziren denborarik gabe.

Mundua gainera eroriko zitzaiela zirudien. Amaiak ikuskizun bat eman zuen negar egiten, Peio itxoitzen bitartean, joan zen aireportutik bakarrik paseatzen, Maider txoko batean haserre...

Bost ordu pasa eta gero, beste hegazkina hartu ahal izan zuten.

Iritsi ziren Comalapara, San Salvadoreko aireportura, denak muturtuta zeuden.

Aireportuan, Antxon eta hango lagun berriak, komuneko paperezko pankarta batekin itxaron zituzten. Umore ona, bat batean, kutsatu zieten denoi.

Makina bat energiá sentitzen zuten ingurunean, eta nekatuta zeuden arren, ez zuten nahi etxean geratu.

Antxonek bere mundo txikia erakutsi zien, nola lan egiten zuen hango jendearekin bere bizitzako egoerak hobetzeko.

Baina, dudarik gabe, hango jendea nola konformatzen zen zeukatenarekin eta beti pozik nola zeuden, izan zen, gehien harritu zituena.

Lau lagun barruan pila bat gauza hausnartzen ari ziren. Bere bizitzeko baloreak, berriz azaldu zituzten.

-“ Zoriontsu naiz nire aguneroko gauzak egiten? Hainbeste apaindurek zer bait esaten didate?” pentsatu zuen Amaiak.

Aitorrek ere galdetu zizkion gauzak, bere hainbeste borrokak denoen aurka, zentzua aduki zuen benetan? Edo, ez zeukaten hainbeste garrantzirik?

Hiru aste pasa eta gero, hartu zuten etortzeko hegazkina, bakoitzak zer bait aldatuta.

Peiok bueltatzen zen, Altsasun, bere herria, El Salvadorreko moduko elkarte bat, antolatzen. Elkarte honetan, jendea joan ahalko zen, bere herriko edo inguruko jendea behartsuari, laguntza eskaintzen. Eta laguntza hau edozein modutan izango zen, nahiz eta txikia izan. Berak ikasi zuen bidaian, bizitza, gauza txikiekin osatzen zela.

Pentsamentu honekin joan ziren hegazkin barruan, bozgoragailu batetik entzun zuten hegazkina berandutuko zela.

Bere aurpegiko itxura aldatu zuten. Beste hegazkina galdu baldin bazuten, nola hartuko zuten lau lagunek? Benetan aldatu zen haien garrantzitasuna? Edo antzinako baloreetara itzuli ziren berriz?

Ile horia